

РЕШЕНИЕ

№ 1251

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 04.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6269** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.216, ал.6 вр. чл.215 ЗУТ.

Образувано е по жалба на Х. Х. М. и А. Ю. М. срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-76/20.05.2013г. на Началника на РДНСК – Югозападен район, с която на основание чл. 216, ал. 2 и ал.6 ЗУТ е отменено разрешение за строеж № 63/25.10.2012г., издадено от Главния архитект на район „Б.“, СО, за строеж „Преустройство на таванско помещение и ремонт на дървена покривна конструкция“, находящ се в УПИ Х.-1072, кв.119 по плана на [населено място], с идентификатор 02659.2194.56, заедно с одобрените инвестиционни проекти.

Жалбоподателите твърдят, че жалбата срещу разрешението за строеж не е подадена от заинтересувано лице по смисъла на чл. 149, ал.2, т.1 ЗУТ. Оспорената заповед считат за издадена в нарушение на материалния закон, тъй като преустройството не променя квадратурата на съществуващата пристройка и касае само преустройство на таванско помещение. Жалбоподателите считат, че ответникът неправилно е приложил чл. 183, ал.1 ЗУТ, тъй като се касае за преустройство, а не за нов строеж. Според тях приложение следва да намери чл. 185, ал.1 ЗУТ. Поради това жалбоподателите молят да се отмени оспорената заповед,

Ответникът – Началник на РДНСК Югозападен район чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Заинтересованата страна Е. В. Б. счита жалбата за неоснователна и моли заповедта да бъде потвърдена.

Заинтересованата страна - Главният архитект на район „Б.“ поддържа жалбата.

Съдът като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

На 25.10.2012г. от Главния архитект на Столична община – район „Б.“ е издадено оспореното разрешение за строеж за преустройство на таванско помещение и ремонт на покривна конструкция в УПИ Х.-1072, кв.119 по плана на [населено място], с идентификатор 02659.2194.56. Титулярите по разрешението за строеж – А. Ю. М. и Х. Х. М. са се легитимирали като съсобственици на жилище в приземния етаж в жилищна сграда с площ от 22 кв.м., състоящо се от стая и кухня, както и 1/3 ид.ч. от монолитна едноетажна постройка с площ от 39,95 кв.м., състояща се от две стаи, баня, килер и преддверие, заедно с 1/3 ид.ч. от общите части на жилищната сграда и от дворното място, цялото с площ от 413 кв.м., представляващо УПИ Х.-1072, кв.119 по плана на [населено място], на основание нотариален акт № 140, том I , рег. № 5081 от 30.09.2010г. на нотариус В. А..

Заинтересованата страна Е. В. Б. се легитимира като съсобственик на надсутеренния /средния/ етаж от триетажна масивна жилищна сграда, находяща се в [населено място], Б., [улица], състоящ се от две стаи, кухня, антре, клозет, със западното помещение от намиращата се в двора барака, заедно с 1/3 ид.ч. от общите части на сградата и от УПИ Х.-1072, кв.119 по плана на [населено място].

По делото е представена пълната преписка по издаване на разрешението за строеж и одобрени инвестиционни проекти. Обяснителните записки към проекта касаят не само таванското помещение, но и сградата като цяло. В обяснителната записка към част конструктивна се сочи, че предмет на проекта е строително-конструктивната част на съществуваща едноетажна жилищна сграда с използваем таван. Приложените графични материали към одобрените архитектурни проекти са за цялостна жилищна сграда, а не само за тавански помещения. Разрешението за строеж не е съобщено на Е. К..

С обжалваната заповед № ДК-10-ЮЗР-76/20.05.2013г. на Началника на РДНСК – Югозападен район, на основание чл. 216, ал. 2 и ал.6 ЗУТ е отменено разрешение за строеж № 63/25.10.2012г., издадено от Главния архитект на район „Б.“, по жалба на Е. В. Б.-К.. Прието е, че с одобрените проекти се променя изцяло конфигурацията на сградата и се завземат нови части от общите идеални части на имота, за което липсва съгласие на Е. К.. Приложена е разпоредбата на чл. 183 ЗУТ.

От заключението на назначената съдебно-техническа експертиза, възприета от съда и неоспорена от страните, се установява следното:

С оспорваната Заповед се отменя Разрешение за строеж №63/25.10.2012г. на гл.архитект на р.н Б. за строеж „Преустройство на таванско помещение и ремонт на дървена покривна конструкция", находящ се в УПИ Х.-1072, кв.119, по плана на [населено място], с идентификатор 02659.2194.56 заедно с одобрените проекти.

Съгласно ОУП на [населено място], приет с Решение №697 от протокол 51/19.11.2009г. и Решение № 960/16.12.2009г. от Министерски съвет, имотът попада в устройствена зона „МжЗ" -Жилищна зона с малкоетажно застрояване, с ограничителни параметри, с параметри : допустима плътност-20%; допустим К.-0,5; минимална озеленена площ - 70% и максимална кота корниз-7м.;

В УПИ Х.-1072 от кв.119 по плана на [населено място], с административен адрес [населено място]. [улица], район „Б.“-СО са изградени следните постройки: двуетажна/триетажна жилищна сграда на калкан към УПИ XV-1071- със ЗП=54,76кв.м. и Р. ~136,01кв.м. (два жилищни етажа 109,52кв.м.+приземен-

26,49кв.м.); едноетажна пристройка към 2/3 МЖ сграда (северозападно) със застроена площ = 36,52кв.м; гараж на уличнорегулационната линия със ЗП= 20,65, който излиза частично от границите на УПИ Х.-1072; едноетажна свободностояща масивна сграда (склад към момента), западно от 2/3МЖ с ЗП= 16,50кв.м.; едноетажна постройка (процесната), изградена до масивна ограда към УПИ Х.-1621,1073, с Зп=36,90кв.м.

Общо ЗП (основно и допълващо) в имота: 165,33кв.м. (ЗП 2/3МЖ- 54,76кв.м., допълващо застр. : 1)гараж - 20,65кв.м. ; 2)едноетажна пристройка с ЗП-36,52кв.м.; 3)едноетажна свободностояща масивна сграда с ЗП=16,50кв.м. и 4) едноетажна жилищна сграда на калкан към Х. със ЗП=36,90кв.м.

Общо Р. в имота ~ 246,58кв.м. (ЗП 2/3МЖ- 136,01кв.м., допълващо застр. 1)гараж - 20,65кв.м. ; 2)едноетажна пристройка с ЗП-36,52кв.м.; 3)едноетажна свободностояща масивна сграда с ЗП=16,50кв.м. и 4) едноетажна жилищна сграда на калкан към УПИ Х. със ЗП=36,90кв.м.)

Площта на имота по скица е 434кв.м. Застроената площ в имота е 165,33кв.м. при максимално допустима 86.80кв.м. Разгънатата застроена площ на надземното строителство е при бл. 246,58кв.м. при максимално допустима 217кв.м.

За гореописаното допълващо застрояване вещото лице няма данни законно изградени ли са постройките и има ли за тях строителни книжа.

При направената проверка в техническата служба на район „Б.“ се установява, че действащият застроителен, регулационен и кадастрален план е одобрен със Заповед № 4200 от 26.07.1977год. на Председателя на Комитет по архитектура и благоустройство. Имотът в който попада процесният строеж представлява УПИ Х.-1072 от кв.119 по плана на [населено място], с площ на урегулирания поземлен имот по скица /по графични данни/ 413кв.м.

Съгласно действащия план за застрояване в имота е предвидена триетажна жилищна сграда, разположена на калкан към УПИ XV-1071 от кв.119, която е реализирана, други постройки с постоянен градоустройствен статут няма предвидени.

Видно от приложенияте на л.52-54 от делото Акт за узаконяване № 121/14.12.1990г. и чертежи към същия, процесната едноетажна жилищна сграда е с размери 8,50м / 4.70м, т.е. ЗП=39,95кв.м. с преддверие с размери 1,50м./ 3,60м. (общо ЗП=45,35кв.м.). Същата се състои от стая, баня и килер и още една стая със самостоятелен вход от двора. Кота корниз не е котирана, но за кота било, която е на границата на имотите има котировка +4.10 м. Процесната жилищна сграда е изградена в западната част на имот Х.-1072, допряна /пристроена/ към едноетажна сграда в съседен парцел.

Видно от приложенияте на л.46-50 от делото инвестиционни проекти към РС№63/25.10.2012г., процесната едноетажна жилищна сграда е с неправилна форма с размери 6,10м. от североизток, 6,30м. от северозапад, и 5,92м. от югоизток, т.е. ЗП=37,00кв.м. Същата се състои на кота ±0,00 от дневна с кухненски бокс и трапезария, функционално обединени в едно общо помещение и тоалетна с баня, с вътрешно стълбище за кота +2,70м, на ниво +2,70м. са предвидени две тавански помещения. Кота корниз е котирана на +3,40м. ; 3,75м. и 4,32м., а кота било е +5,40м.. От огледа на място се констатира, че процесният обект представлява новоизграден строеж, изпълнен в груб строеж до кота +2.80м, без изпълнен надзид над втора плоча и дървена покривна конструкция, без монтирани врати и прозорци. Изпълнена е стоманобетонова конструкция от основи, плоча на кота ±0,00, носещи колони и плочогредова конструкция на ±2,80, зидария с дебелина 20см. от итонг. В план

размерите на постройката отговарят на инвестиционните проекти към РС№63/25.10.2012г. Увеличена е конструктивната височина на първия етаж в сравнение с проектната документация (по проект $\pm 2,70$, на място $\pm 2,80$ м.). Кота ± 0.00 на постройката спрямо най ниско прилежащия терен от северозапад е изпълнена на 50см. от прилежащия терен (по проект 60см.), т.е кота $\pm 0,00$ на сградата е вкопана с 10см.

Постройката е изградена до съществуваща масивна ограда към УПИ Х.-1621,1073, като оградата е надзидана и се ползва и за оградащ зид на процесната сграда, т.е от югозапад няма зид до оградата, а самата ограда изпълнява функцията и на оградаща стена на сградата.

Строежът е изпълнен в този си вид през 2012г.

В Разрешението за строеж е вписано, че същото се издава за преустройство на таванско помещение и реконструкция на дървена покривна конструкция.

В действителност на място и по проект се предвижда изцяло нова жилищна сграда, с промяна на петното на застрояване, с промяна на вътрешното разпределение на $\pm 0,00$. Съгласно инвестиционните проекти към РС №93/2012г. процесната едноетажна жилищна сграда е с неправилна форма с размери 6,10м. от североизток, 6,30м. от северозапад, и 5,92м. от югоизток, т.е. ЗП=37.00кв.м. изчислена графически (в проекта е вписано 39,95кв.м.) . Същата се състои на кота $\pm 0,00$ от дневна с кухненски бокс и трапезария , функционално обединени в едно общо помещение и баня с тоалетна, с вътрешно стълбище за кота $\pm 2,70$ м. , на ниво $+2,70$ м. са предвидени две тавански помещения. Кота корниз е на $+3.40$ м.; 3,75м. и 4,32м., а кота било е $\pm 5,40$ м. спрямо кота ± 0.00 на сградата. Сградата е на един етаж с конструктивна височина 2,70м. с използваемо подпокривно пространство с предназначение за тавански помещения.

Одобрените инвестиционни проекти към РС № 63/25.10.2012г. по външни размери в план не отговарят на петното по акт за узаконяване №121/1990г. Застроената площ по АУ е 39.95кв.м., а по РС е 37,00кв.м. Сградата по АУ е с дължина 8.50м. и ширина 4,70м., а по РС дължината на сградата е 6,10м. и ширина 6,30м. Във връзка с разминаванията няма увеличаване на застроената площ, но има промяна на петното на застрояване, т.е. завзема се една част от дворното място за сметка на друго такова.

Сградата е самостоятелна, т.е. същата не представлява пристройка към основното застрояване в имота и не засяга общи части на 2/3 етажната жилищна сграда.

Съпоставяйки проектите по АУ №121/1990г. и приложенияте по делото инвестиционни проекти към РС №93/2012г. е видно, че се прави вътрешно преустройство на кота $\pm 0,00$ м., с изцяло ново преразпределение на помещенията , но пак с жилищни функции. Сградата е самостоятелна и не засяга общи части на 2/3 етажната жилищна сграда.

Процесният обект представлява новоизграден строеж, изпълнен в груб строеж до кота $+2.80$ м, без изпълнен надзид над втора плоча и дървена покривна конструкция, без монтирани врати и прозорци. Изпълнено е стоманобетонова конструкция от основи, плоча на кота ± 0.00 , носещи колони и плочогредова конструкция на $\pm 2,80$, зидария с дебелина 20см. от итонг. В план размерите на постройката отговарят на инвестиционните проекти към РС № 63/25.10.2012г.. Вътрешното разпределение на кота ± 0.00 м. също отговаря на инвестиционния проект. Увеличена е конструктивната височина на първия етаж в сравнение с проектната документация (по проект $\pm 2,70$, на място $\pm 2,80$ м.). Кота $\pm 0,00$ на постройката спрямо най ниско прилежащия терен от северозапад е изпълнена на 50см. от прилежащия терен (по проект 60см.), т.е кота

±0,00 на сградата е вкопана с 10см. Сградата попада изцяло в УПИ Х.-1072.

По действащия ОУП на [населено място] приет с Решение №697 от протокол 51/19.11.2009г. и Решение №960/16.12.2009г. от Министерски съвет, имотът попада в устройствена зона „МжЗ“ -Жилищна зона с малкоетажно застрояване, с ограничителни параметри, с параметри : допустима плътност-20%; допустим К.-0,5; минимална озеленена площ - 70% и максимална кота корниз-7м.;

Действителната застроена площ в имота е 165,33кв.м. при максимално допустима 86.80кв.м. Разгънатата застроена площ на надземното строителство е прибл. 246,58кв.м. при максимално допустимо 217кв.м. В тези площи са включени всички налични към датата на огледа сгради, постройки и пристройки в имота , като за гореописаните в констативно-съобразителната част допълващо застрояване под № 2, 3 и 4 нямам данни законно изградени ли са и има ли за тях строителни книжа.

Р. застрояване не е съобразено с максимално допустимите устройствени показатели за зоната, същото превишава зададените с ОУП устройствени показатели по отношение на плътност на застрояване и интензивност на застрояване за съответния урегулиран поземлен имот.

Заклучението на в.л. А. е оспорено от жалбоподателите. От заключението на съдебно-техническата експертиза, изготвено от в.л. В. Д., се установява следното:

На основание чл. 145, ал. 1 от ЗУТ и протокол на РЕСУТ № 28/2013г. на 24.01.2012г. при район гр. „Б.“, Главният архитект е одобрил инвестиционен проект за преустройство на таванско помещение и ремонт на дървена покривна конструкция на едноетажна пристройка в УПИ Х.-1072 кв. 119 по плана на [населено място]. Издадено е Разрешение за строеж № 63/25.10.2012г., при спазване на одобрен проект със ЗП = 39.95 кв.м. От приложеното копие на одобрения архитектурен проект към РС 63/2012г. е видно, че е предвидено изграждане на жилищна сграда с дължини на фасадните стени с размери: L = 6.30 м, 6.10 м, 4.92 м, както и скосяване под 45°(L=2.50 м) на стената, граничеща с УПИ Х. с L = 4.00 м. Височината на сградата е определена Н = от 3.40 м до 4.32 м.

Размерите на сградата по одобрените инвестиционни проекти към РС № 63/ 25.10.2012г. по описанието направено по-горе, съответстват на размерите на сградата нанесена в скица № 62741/ 10.09. 2012г. издадена от АГКК за имот с идент. № 02659. 2194.56.4, предхождаща издаването на Разрешението за строеж, отразено в скица-извадка от кадастралната карта на м. [населено място], одобрена със Заповед № РД-18-13/17.01.2012г. в мащаб 1:1000, повдигната със жълт цвят.

Застроената площ, определена в РС № 63/ 25. 10.2012г. е 39.95 кв., площ описана в нот. акт № 140, том I, рег. № 5081, дело № 137/2010г. Застроената площ по одобрения инвестиционен проект е 37.00 кв.м., а ЗП изчислена по координати, нанесена в скицата от КК е 35.00 кв.м. Има разлика в площите, от тези на РС № 63/2012г., на площите предвидени с проекта и тези изчислени в КК. Разликата от 2.00 кв.м. между проектната площ и тази нанесен в КК, вероятно е получена от методите на изчисление.

Югозападната скосена стена на сградата с идентиф. № 56.4, следва плътно имотната/парцелна граница между УПИ Х.-1072 (идентиф. № 56) и УПИ ХП-1621,1073 (идентиф. № 91) в кв. 119 и не засяга чужд имот, отразено върху скица -извадка № 1. Останалите стени са свободно стоящи, разположени върху площта на УПИ Х.-1072. Сградата е напълно самостоятелна и не засяга идеални части на други сгради.

Предвидената застроена площ в Акта за узаконяване № 121/1990г. е 39.95 кв.м. с петно за застрояване различно по геометрична форма (начупена), отразено върху скица – извадка № 2, от това по одобрения архитектурен проект към РС № 63/25.10.2012г., който е с правоъгълна форма с една скосена стена със застроена площ от 37.00 кв.м. /скица-извадка № 1/. Няма увеличаване в размера на застроената площ по Акт за узаконяване № 121/1990г., съпоставена с одобрените инвестиционни проекти към РС № 63/25.10. 2012г.

При огледа на място, сградата е новоизградена на етап груб строеж. Изградени са стоманобетоннови колони, върху стари стом. бетонови основи, стом. бетонова плоча на ниво първи етаж, зидария изпълнена от тухли вид „итонг“, без поставени врати и прозорци. Размерите по проекта са спазени при изпълнение на строежа. Строежът е замразен на този етап на изграждане.

За това дали процесният строеж е съобразен с т. 42 от ДР на ЗУТ, експертизата не може да даде конкретен отговор, тъй като се касае за нов строеж и няма следи от предишното състояние на сградата.

Към момента на издаването на РС, по действащия план за регулация и застрояване на местността [населено място], одобрен със заповед № 4200/26.07.1977г., за им. пл. № 1072 е отреден парцел (УПИ) X.-1072, кв. 119 с отреждане за жилищно строителство. По ОУП на [населено място], одобрен с Решение № 697 по протокол № 51/19.11.2009г. и Решение № 960 на МС, парцелът попада в устройствена зона за застрояване МжЗ (Жилищна зона е малкоетажно застрояване, с ограничени параметри): плътност на застрояване - 20%; К. - 0,5 /коефец. на интензивност на застр./; мин. озеленителна площ - 70% и макс. кота корниз - 7.00 м.

С издаването на РЗ № 63/25.10.213г. не се предвижда промяна в регулацията.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирани за това лица в предвидения от закона срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при спазване на установената писмена форма, като е мотивирана. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Съобразени са от административния орган материално-правните разпоредби и целта на закона.

Право да обжалват разрешения за строеж по административния ред на чл. 216 ал. 1 т.2 от ЗУТ към момента на постановяване на обжалвания акт имат лицата по чл. 149, ал.2, вр. чл. 185, ал.2 ЗУТ. Основният спорен въпрос по делото е дали с разрешението за строеж се предвижда нов строеж или само преустройство на заварен такъв и в тази връзка, по коя от трите точки на чл. 149, ал.2 следва да се преценява кръга на заинтересуваните лица.

От заключенията на двете СТЕ става ясно, макар в разрешението за строеж да е вписано, че то се издава за преустройство на таванско помещение и реконструкция на дървена покриван конструкция, че всъщност по проект се предвижда нещо съвсем различно от описаното, а именно изцяло нова жилищна сграда. Ситуацията на място потвърждава, че старата сграда, описана в акта за узаконяване е съборена и на място се изгражда изцяло нов

строеж, съобразно одобрените архитектурни проекти в разрешението за строеж. Следователно, налице е нов строеж, независимо от обстоятелството дали същият попада изцяло в петното на строежа, описан в акта за узаконяване или не.

Когато се касае за нов строеж, заинтересувани страни да обжалват разрешението за строеж са възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот. В качеството си на собственик на имота, в който се намира строежът, Е. К. е легитимирана да обжалва разрешението за строеж и ответникът правилно е счел жалбата и за допустима.

От заключението на вещното лице А. се установява, че строителното петно на новия строеж не съвпада изцяло с това по акта за узаконяване, като една част от дворното място се завзема за сметка на освобождаването на друга, заета до този момент от сградата. Този извод не се опровергава от заключението на вещното лице Д., която потвърждава в обясненията си пред съда, че по акта за узаконяване сградата има друга форма. Новата сграда е изградена върху видимо стари основи, но е възможно те да са изменени, това не може да се прецени. В петното за Акта за узаконяване има една издатина, която я няма при новия строеж. За сметка на това има нова конфигурация на задната страна. Изводът, че сградата се намира на място, различно от това, предвидено в акта за узаконяване на стария строеж, съществувал на това място, не се променя във връзка с отразяването на сградата в КKKP. Самото отразяване на сградата в КKKP също се различава от това по акта за узаконяване.

Това обстоятелство е от значение за изводите относно вещните права на жалбоподателите върху сградата. Видно от документите за собственост на страните, те са съсобственици на идеални части от дворното място. Процесната сграда не е изградена върху изцяло собствена на жалбоподателите земя. Те притежават 1/3 ид.ч. от правото на собственост върху тази земя, а за останалите 2/3 идеални части се явяват суперфициарни собственици, т.е. носители на ограничено вещно право на строеж. Обемът на суперфицията или на площта и конфигурацията от дворното място, която може да бъде заета от строежа, се определя от разрешението за строеж и съответните архитектурни проекти, а в случая, тъй като такива липсват, от акта за узаконяване. Следователно, жалбоподателите разполагат с правото да държат в имота постройка с площта и параметрите на тази, описана в акта за узаконяване. След погиването на старата постройка, те имат право да изградят същата по обем и параметри сграда без съгласие на останалите съсобственици на земята. Обаче отклонението от зададените в акта за узаконяване обем, конфигурация и параметри изисква винаги съгласието на останалите съсобственици. В случая разрешението за строеж предвижда изграждане на нова сграда с различна конфигурация от тази по акта за узаконяване, която вече е частично реализирана и на място. Поради това основателно ответникът е счел, че приложение намира чл. 183 ЗУТ и принципно е необходимо съгласието на останалите съсобственици на дворното място, включително на Е. К.. Освен това, документите по делото легитимират жалбоподателите като собственици на 1/3 ид.ч. от процесната

постройка. При това положение не става ясно как разрешението за строеж е издадено само на тяхно име.

Изложените по-горе съображения касаят вещните права на страните. Реализирането на строителство извън обема на вещните права води до възникване на съсобственост на построеното от страна на всички собственици на дворното място. Не това е основното съображение обаче, поради което разрешението за строеж следва да бъде отменено. То е незаконосъобразно дори само поради причината, че текстовата част на разрешението не съответства на архитектурните проекти към него. Волята на административния орган в административния акт следва да бъде ясно изразена. В случая разрешението за строеж е издадено за преустройство на таванско помещение и ремонт на дървена покривна конструкция, а архитектурните проекти предвиждат изграждането на изцяло нова сграда. Очевидно това е направено с цел заобикаляне на закона и лишаване от възможност на заинтересуваните страни да оспорят разрешението. По този начин, от една страна, се поставя под съмнение каква е действителната воля на издателя на разрешението за строеж, а от друга административният акт не е съобразен с целта на ЗУТ, а именно да не допуска осъществяване на строителство в нарушение на закона.

При тези констатации съдът приема, че строителното разрешение не е издадено при спазване на законовите изисквания. Оспорената заповед е законосъобразна. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Ответникът и заинтересованата страна, за която оспореният административен акт е благоприятен, не са заявили претенции за разноси, поради което такива не се присъждат.

По изложените съображения **СЪДЪТ**

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Х. Х. М. и А. Ю. М. срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-76/20.05.2013г. на Началника на РДНСК – Югозападен район.

Решението е постановено при участието на заинтересуваните страни Е. В. Б.-К. и Главния архитект на район „Б.“.

Решението е окончателно.

Административен съдия: